

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 czerwca 1947 r.

Nr 47

T R E S C:

ROZPORZĄDZENIE RADY PAŃSTWA

Poz.: 244 — z dnia 18 czerwca 1947 r. w sprawie ustalenia przepisów dotyczących wewnętrznej organizacji, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym : 693

R O Z P O R Z A D Z E N I E

245 — Ministra Skarbu z dnia 8 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów w sprawie ustalenia wysokości opłat za sporządzenie protestu przez notariusza 700

244

ROZPORZĄDZENIE RADY PAŃSTWA

z dnia 18 czerwca 1947 r.

w sprawie ustalenia przepisów dotyczących wewnętrznej organizacji, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302), zmienionego dekretem z dnia 14 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 149) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Celem Komisji Specjalnej jest wykrywanie i ściganie przestępstw wymienionych w art. 1 dekretu o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym (nazywanego w dalszym ciągu niniejszych przepisów w skrócie „dekretem”). Dla wykonania swych zadań Komisja Specjalna utrzymuje jak najbliższy kontakt ze społeczeństwem.

2. Komisja Specjalna informuje społeczeństwo o swych zadaniach i wynikach pracy za pośrednictwem prasy i publicznych ustnych sprawozdań.

§ 2. Komisja Specjalna i jej organa (Biuro Wykonawcze, delegatury) stosują w postępo-

waniu odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego ze zmianami, wynikającymi z niniejszych przepisów.

§ 3. Komisja Specjalna i jej organa nie rozpoznają spraw przeciw nieletnim, którzy w chwili popełnienia przestępstwa nie mieli ukończonych 17-tu lat życia.

§ 4. 1. Komisja Specjalna, Biuro Wykonawcze i delegatury Komisji Specjalnej kierują sprawy z aktem oskarżenia do właściwych sądów lub przekazują je właściwemu prokuratorowi.

2. Komisja Specjalna nie kierując sprawy na drogę postępowania sądowego może po przeprowadzeniu dochodzenia w wyjątkowych przypadkach nakazać umieszczenie sprawcy w obozie pracy, jeżeli zachodzą warunki art. 10¹ dekretu.

§ 5. 1. Obwiniony może korzystać z pomocy obrońcy. W toku postępowania przygotowawczego w stosunku do obrońców stosuje się przepisy art. 94, 213 i 271 k. p. k., przy czym zezwoleń przewidzianych w tych artykułach udzielają: członek Biura Wykonawczego lub przewodniczący delegatury.

2. Udział obrońcy nie jest dopuszczalny tylko na posiedzeniach Komisji Specjalnej lub jej organów.

3. Obwiniony może w toku dochodzenia żądać przedstawienia mu zarzutów i dowodów przeciw niemu skierowanych (art. 80 k. p. k.).

II. Komisja Specjalna.

§ 6. Rada Państwa mianuje Przewodniczącego Komisji.

§ 7. Rada Państwa powołuje spośród członków Komisji zastępców Przewodniczącego w liczbie nie przekraczającej trzech.

§ 8. Przewodniczący kieruje całokształtem prac Komisji i sprawuje ogólny nadzór nad jej organami.

§ 9. Przewodniczący Komisji Specjalnej:

- a) przedstawia Radzie Państwa kandydatów na dyrektora i członków Biura Wykonawczego i wnioski o ich odwołanie;
- b) rozpoznaje skargi na czynności członków Komisji Specjalnej, Biura Wykonawczego i delegatur.

§ 10. Przewodniczący Komisji Specjalnej może przekazywać swe uprawnienia Dyrektorowi Biura Wykonawczego. W razie przeszkody w urzędowaniu Przewodniczącego Komisji Specjalnej wszystkie jego uprawnienia przysługują jego zastępcy.

§ 11. Komisja Specjalna zbiera się przynajmniej raz w miesiącu. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów przy udziale: Przewodniczącego lub jednego z jego zastępców oraz co najmniej 4-ch członków Komisji. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 12. Uchwały Komisji wymaga:

- 1) przedstawienie Radzie Państwa projektu budżetu Komisji;
- 2) przedstawienie Radzie Państwa projektu zmian niniejszych przepisów o wewnętrznej organizacji, sposobie urzędowania i trybie postępowania Komisji Specjalnej;
- 3) ustalanie zasadniczych kierunków działalności Komisji oraz wydawanie w tym zakresie odpowiednich zarządzeń Biura Wykonawczemu i delegaturom;

- 4) powołanie i odwołanie przewodniczących i członków delegatur stałych i czasowych;
- 5) tworzenie nowych delegatur Komisji Specjalnej;
- 6) rozpoznanie spraw przedstawionych Komisji przez przewodniczącego Komisji.

§ 13. 1. Komisja Specjalna orzeka w kompletach składających się:

- a) z Przewodniczącego Komisji oraz co najmniej 4-ch członków Komisji Specjalnej (§ 11),
- b) z wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Specjalnej:

- 1) trzech członków Komisji Specjalnej;
- 2) dwóch członków Komisji Specjalnej (w tym jednego jako przewodniczącego) i jednego członka Biura Wykonawczego;
- 3) jednego członka Komisji Specjalnej jako przewodniczącego i dwóch członków Biura Wykonawczego.

2. Komisja Specjalna w składzie wymienionym w ust. 1 pod b 2) lub b 3) rozpoznaje:

- 1) wnioski Biura Wykonawczego i delegatur dotyczące skierowania sprawcy do obozu pracy przymusowej i orzeczenia przypadku przedmiotów wymienionych w art. 10¹ i 10³ dekretu, nałożenia kary grzywny lub kar dodatkowych oraz zamiany nieściągalnej grzywny na obóz pracy przymusowej;
- 2) zażalenia na postanowienia w przedmiocie środków zapobiegawczych, zastosowanych przez organa Komisji;
- 3) prośby o przedterminowe zwolnienie z obozu pracy;
- 4) sprawy nadania biegu prośbom o ułaskawienie;
- 5) wnioski o wznowienie umorzonego śledztwa, prowadzonego poprzednio przez Komisję Specjalną;
- 6) prośby o odroczenie lub przerwę wykonania osadzenia w obozie pracy przymusowej na okres dłuższy od sześciu miesięcy;
- 7) wnioski Biura Wykonawczego o zmianę lub uchylenie w drodze nadzoru postanowień delegatur wydanych na zasadzie art. 17 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218).

3. Na żądanie wchodzącego w skład kompletu orzekającego członka Komisji Specjalnej sprawę przekazuje się do rozpoznania kompletowi składającemu się z trzech członków Komisji Specjalnej.

4. Kompletory orzekające Komisji Specjalnej mogą powziąć uchwałę o przekazaniu sprawy pełnemu kompletowi Komisji Specjalnej do rozstrzygnięcia (ust. 1. pkt a).

5. Uchwały kompletów orzekających Komisji Specjalnej zapadają większością głosów.

6. Członek Komisji lub członek Biura Wykonawczego, który w danej sprawie prowadził dochodzenie, nie może być członkiem kompletu orzekającego.

7. Z posiedzenia kompletu orzekającego Komisji Specjalnej spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący kompletu oraz protokolant, powołany przez niego spośród pracowników Biura Wykonawczego.

8. Postanowienia kompletu orzekającego podpisują wszyscy jego członkowie.

§ 14. 1. Prośby o odroczenie i przerwę wykonania osadzenia w obozie pracy przymusowej rozpoznaje Dyrektor Biura Wykonawczego, który udzielić może odroczenia lub przerwy na okres do sześciu miesięcy. Dłuższego odroczenia lub przerwy udziela komplet wymieniony w § 13.

2. Postanowienia Dyrektora Biura Wykonawczego lub kompletu orzekającego są ostateczne.

3. Prośby o przedterminowe zwolnienie wniesione przed upływem czasokresu określonego w art. 10¹ ust. (3) dekretu Dyrektor Biura Wykonawczego pozostawia bez rozpatrzenia i zawiadamia o tym proszącego.

4. W razie nie uwzględnienia prośby o przedterminowe zwolnienie przez komplet orzekający (§ 13 ust. 2 pkt 3) ewentualną ponowną taką prośbę Dyrektor Biura Wykonawczego pozostawia bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym proszącego, jeżeli ponowną prośbę wniesiono przed upływem dwóch miesięcy od dnia nie uwzględnienia poprzedniej prośby, chyba że szczególne okoliczności przemawiają za przedstawieniem prośby kompletowi orzekającemu.

III: Biuro Wykonawcze.

§ 15. Biuro Wykonawcze jest organem wykonawczym Komisji Specjalnej. Na czele Biura Wykonawczego stoi Dyrektor,

§ 16. 1. Dyrektorem Biura Wykonawczego jest zastępca Przewodniczącego Komisji Specjalnej.

2. Zastępców Dyrektora Biura Wykonawczego wyznacza Rada Państwa na wniosek Przewodniczącego Komisji Specjalnej, a to pierwszego zastępcę spośród członków Komisji Specjalnej, dalszych spośród członków Biura Wykonawczego.

§ 17. Członków Biura Wykonawczego powołuje Rada Państwa na wniosek Przewodniczącego Komisji.

§ 18. 1. Dyrektor Biura Wykonawczego:

- 1) kieruje pracą Biura Wykonawczego i przewodniczy na jego posiedzeniach;
- 2) mianuje pracowników Biura Wykonawczego i zatwierdza powołanych przez przewodniczących delegatur pracowników tych delegatur;
- 3) ustala zasięg terytorialny i wzajemny stosunek delegatur, utworzonych dla miast, będących siedzibą województwa, dla innych większych miast lub pewnych okręgów administracyjnych do delegatur wojewódzkich;
- 4) ustala organizację wydziałów Biura Wykonawczego, podział na sekcje, uprawnienia kierownika wydziału i sekcji oraz wydaje przepisy wewnętrznego urzędowania organów Komisji Specjalnej, dotyczące prowadzenia sekretariatu i księgowości, trybu komunikowania się, urlopów itp.;
- 5) występuje o nadesłanie do wglądu lub przekazanie spraw, prowadzonych przez organa sądowno-sledcze, prokuratorskie, bezpieczeństwa publicznego lub przez inne władze;
- 6) zleca prowadzenie dochodzeń członkom Biura Wykonawczego;
- 7) kieruje do prokuratur i sądów sprawy, w których dochodzenia prowadziło Biuro Wykonawcze;
- 8) zatwierdza postanowienia o zastosowaniu lub przedłużeniu do 3-ch miesięcy aresztu tymczasowego (art 171 k. p. k.), powzięte przez członka Biura Wykonawczego, oraz postanowienia o umorzeniu dochodzenia, prowadzonego przez Biuro Wykonawcze.

2. Uprawnienia powyższe Dyrektor Biura Wykonawczego może przekazać swym zastępcom.

§ 19. Przy Dyrektorsze Biura Wykonawczego urzęduje sekretariat przydzialny.

§ 20. 1. Biuro Wykonawcze dzieli się na następujące wydziały:

- I. Wydział Ogólny (administracja ogólna, budżet),
- II. Wydział Organizacyjno-Inspekcyjny (organizacja i kontrola pracy delegatur, sprawy personalne),
- III. Wydział Karny (przygotowanie spraw na komplety orzekające, wykonywanie orzeczeń, kontrola obozu pracy),
- IV. Wydział walki ze spekulacją.

2. W miarę potrzeby mogą być tworzone inne wydziały lub dokonywane zmiany w organizacji dotychczasowych. Na czele każdego wydziału stoi Naczelnik Wydziału, powołany przez Dyrektora Biura Wykonawczego.

§ 21. Do zakresu działania Biura Wykonawczego należy w szczególności:

- 1) wykonywanie postanowień Komisji,
- 2) opracowywanie projektu budżetu Komisji,
- 3) przygotowanie projektów przepisów organizacyjnych, regulaminowych i wewnętrznego urzędowania,
- 4) koordynacja pracy wydziałów Biura Wykonawczego i w miarę potrzeby tworzenie nowych wydziałów,
- 5) rozpatrywanie spraw przedstawionych przez Dyrektora Biura Wykonawczego.

§ 22. W razie dostrzeżenia sprzyjających popełnieniu przestępstw należących do właściwości Komisji Specjalnej uchybień i braków w organizacji lub funkcjonowaniu władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, Biuro Wykonawcze, o ile nie znajdzie podstaw do skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego lub skierowania winnych do pracy przymusowej, zawiadamia o swych spostrzeżeniach właściwe władze naczelne. Zawiadomienie może nadto zawierać opinię Biura Wykonawczego o istnieniu potrzeby wydania odpowiednich zarządzeń i zawierać wnioski o zawiadomienie o wydanych zarządzeniach.

§ 23. Biuro Wykonawcze odbywa swe stałe posiedzenia przynajmniej dwa razy w miesiącu pod przewodnictwem Dyrektora Biura Wykonawczego lub jego zastępcy przy udziale co najmniej 7-miu członków Biura Wykonawczego.

§ 24. Biuro Wykonawcze korzysta z uprawnień wymienionych w art. 11 i 12 dekretu.

§ 25. W dochodzeniach zleconych przez Dyrektora Biuro Wykonawcze w składzie Dyrektora lub jego zastępcy albo Naczelnika Wydziału, wyznaczonego przez Dyrektora jako przewodniczącego, i dwóch członków Biura Wykonawczego, każdorazowo wyznaczonych przez Dyrektora Biura, rozpoznaje:

- 1) wnioski członka Biura Wykonawczego o przedłużenie tymczasowego aresztu na okres ponad 3 miesiące (art. 172 k. p. k.),
- 2) zażalenia na zastosowanie środków zapobiegawczych lub umorzenie dochodzeń, przy czym zażalenia te uwzględnia lub postanawia przedstawić Komisji Specjalnej wraz ze swą opinią,
- 3) zażalenia na wszczęcie śledztwa;
- 4) wnioski członka Biura Wykonawczego o przedstawienie Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawcy do obozu pracy i o orzeczenie przepadku (art. 10¹ i 10³ dekretu); wniosek musi odpowiadać wymogom art. 379 k. p. k.,
- 5) wnioski członka Biura Wykonawczego o zarządzenie sprzedaży w drodze przetargu przedmiotów zajętych w czasie dochodzeń, a ulegających szybkiemu zepsuciu lub zniszczeniu (art. 163 k. p. k.),
- 6) wnioski członka Biura Wykonawczego o zarządzenia w przedmiocie dowodów rzeczowych w przypadku umorzenia dochodzenia (art. 250 k. p. k.),
- 7) wnioski członka Biura Wykonawczego o zawiadomienia i opinie wymienione w § 22,
- 8) wnioski członka Biura Wykonawczego o wydanie postanowień na zasadzie art. 17 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym, przy czym:
 - a) postanowienie Biura Wykonawczego musi zawierać sentencję oraz uzasadnienie odpowiadające wymogom art. 379 k. p. k.,
 - b) jeżeli zapadnie postanowienie przedstawienia Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawcy do pracy przymusowej, Biuro Wykonawcze może — nie orzekając grzywny i kar dodatkowych — z wnioskiem o skierowanie do pracy przymusowej połączyć wniosek o wymierzenie grzywny i kar dodatkowych,
 - c) wykonanie postanowień Biura Wykonawczego wymierzających grzywnę i kary dodatkowe zarządza Naczelnik Wydziału Karnego,

d) sprzedaż towarów przeprowadza się za pośrednictwem sklepów państwowych, Państwowej Centrali Handlowej, sklepów „Społem”, innych spółdzielni lub za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego, komornika sądowego, wójta, sołtysa, a w razie nagłego wypadku przez funkcjonariusza Biura Wykonawczego;

9) wnioski członka Biura Wykonawczego o wydanie zarządzenia przewidzianego w art. 17, ust. 1, A pkt a) i b) oraz w ust. 2 pkt a) ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym.

§ 26. Członek Biura Wykonawczego, delegowany przez Dyrektora Biura Wykonawczego na lustrację lub celem załatwienia zleconych spraw w delegaturze, ma prawo wydawać na miejscu zarządzenia, które są dla delegatury wiążące.

§ 27. Przepisy §§ 37—43 mają odpowiednie zastosowanie do Biura Wykonawczego i jego członków.

IV. Delegatury.

§ 28. 1. Delegatura jest organem wykonawczym Komisji Specjalnej i Biura Wykonawczego. Zadaniem jej jest wykrywanie i ściganie przestępstw, wymienionych w art. 1 dekretu, a przede wszystkim przestępstw, godzących w interesy życia gospodarczego.

2. Polecenia Komisji Specjalnej i Biura Wykonawczego są dla delegatury wiążące.

§ 29. 1. Dla każdego województwa tworzy się 3—5 osobową delegaturę.

2. Na czele delegatury stoi Przewodniczący.

3. Dla miast, będących siedzibą województwa, dla innych większych miast lub pewnych okręgów administracyjnych (powiatów) mogą być tworzone oddzielne delegatury.

§ 30. Dla załatwienia pewnych określonych spraw można powołać delegaturę czasową.

§ 31. Przewodniczący Komisji Specjalnej może skierować członka Biura Wykonawczego do czynności w delegaturze stałej lub czasowej. Członek Biura Wykonawczego jest wówczas Przewodniczącym delegatury.

§ 32. Przewodniczący delegatury stałej lub czasowej na czas przeszkody w urzędowaniu

ustanawia jednego z członków delegatury swym zastępcą. Jeżeli zastępstwo ma trwać dłużej niż 7 dni, przewodniczący zawiadamia Dyrektora Biura Wykonawczego o wyznaczeniu zastępcy.

§ 33. Przewodniczący i członkowie delegatury mogą być w każdej chwili odwołani przez władzę mianującą.

§ 34. Delegatura w składzie przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków delegatury rozpoznaje:

1) wnioski przewodniczącego lub członka delegatury o przedłużenie tymczasowego aresztu na okres ponad 3 miesiące (w trybie art. 172 k. p. k.),

2) zażalenia na zastosowanie środka zapobiegawczego lub umorzenie dochodzeń, przy czym zażalenia te uwzględnia albo postanawia przedstawić Komisji Specjalnej wraz ze swą opinią,

3) zażalenia na postanowienie o wszczęciu śledztwa,

4) wnioski przewodniczącego lub członka delegatury o przedstawienie Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawcy do obozu pracy i orzeczenia przepadku (art. 10¹ i 10³ dekretu); wniosek musi odpowiadać wymogom art. 379 k. p. k.,

5) wnioski przewodniczącego lub członka delegatury o zarządzenie sprzedaży w drodze przetargu przedmiotów zajętych w toku dochodzenia, a ulegających szybkiemu zepsuciu lub zniszczeniu (art. 163 k. p. k.),

6) wnioski o zarządzenia w przedmiocie dowodów rzeczowych w przypadku umorzenia dochodzenia (art. 250 k. p. k.),

7) wnioski przewodniczącego lub członka delegatury o zażądanie od władz sądowno-śledczych, prokuratorskich lub innych przekazania delegaturze spraw o przestępstwa należące do jej właściwości, a prowadzone przez te władze,

8) sprawy przedstawione delegaturze do rozpoznania przez przewodniczącego delegatury,

9) wnioski przewodniczącego lub członka delegatury o wydanie postanowień na zasadzie art. 17 ustawy o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym, przy czym:

a) postanowienie delegatury musi zawierać sentencję oraz uzasadnienie odpowiadające wymogom art. 379 k. p. k.,

- b) jeżeli zapadnie postanowienie przedstawienia Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawcy do pracy przymusowej, delegatura może — nie orzekając grzywny i kar dodatkowych — z wnioskiem o skierowanie do pracy przymusowej połączyć wniosek o wymierzenie grzywny i kar dodatkowych,
 - c) wykonanie postanowień delegatury zarządza przewodniczący delegatury,
 - d) odpis każdego postanowienia skazującego, przewodniczący delegatury przesyła bezzwłocznie Biuru Wykonawczemu,
 - e) sprzedaż towarów przeprowadza się za pośrednictwem sklepów państwowych, Państwowej Centrali Handlowej, sklepów „Społem”, innych spółdzielni lub za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego, komornika sądowego, wójta, sołtysa, a w razie nagłego wypadku przez funkcjonariusza Biura Wykonawczego,
 - f) z uzyskaną ze sprzedaży gotówką postąpić należy w sposób przewidziany w § 40,
- 10) wnioski przewodniczącego lub członka delegatury o wydanie zarządzeń przewidzianych w art. 17 ust. 1. A pkt a) i b) oraz w ust. 2 pkt a) ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym.

§ 35. W przypadkach przewidzianych w § 22 delegatura zwraca się do Biura Wykonawczego z wnioskiem o podjęcie interwencji.

§ 36. 1. Postanowienie członka delegatury o zastosowaniu lub zmianie środka zapobiegawczego winno być zatwierdzone przez przewodniczącego delegatury.

2. Na uzasadniony wniosek członka delegatury przewodniczący delegatury zatwierdza przedłużenie tymczasowego aresztowania o jeden miesiąc (art. 171 § 2 k. p. k.).

§ 37. Przewodniczący i członek delegatury mają prawo zatrzymania podejrzanego na okres do 48 godzin. Przepis art. 169 k. p. k. stosuje się odpowiednio.

§ 38. 1. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia wydaje członek delegatury prowadzący sprawę, a zatwierdza je przewodniczący delegatury.

2. Dochodzenie umorzone może być podjęte na nowo w razie ujawnienia nowych okoliczności (art. 252 k. p. k.).

§ 39. Po zapadnięciu postanowienia delegatury o przedstawieniu Komisji Specjalnej wniosku o skierowanie sprawcy do obozu pracy zmianę środka zapobiegawczego, zastosowanego do podejrzanego, zarządzić może Komisja Specjalna w komplecie przewidzianym w § 13.

§ 40. 1. Zajętą w toku dochodzeń lub uzyskaną ze sprzedaży ruchomości gotówkę delegatura przekazuje bezzwłocznie na rachunek Biura Wykonawczego w Narodowym Banku Polskim w Warszawie, jeżeli nie jest koniecznym zachowanie tych samych banknotów lub monet jako dowodu rzeczowego.

2. Zajęte waluty obce, złoto, biżuterię należy odpowiednio zabezpieczyć i przechować do czasu orzeczenia przypadku, a następnie postąpić z nimi w sposób w postanowieniu Komisji Specjalnej określony.

3. Inne ruchomości, zajęte w toku dochodzeń, należy zabezpieczyć w sposób w art. 152 k. p. k. opisany albo przez przechowanie w magazynach delegatury, okręgowego urzędu likwidacyjnego albo w depozycie sądowym. Z powyższych czynności należy sporządzić szczegółowy protokół. Po orzeczeniu przypadku tychże ruchomości należy przeprowadzić ich sprzedaż w drodze publicznego przetargu za pośrednictwem właściwych władz, a uzyskane ze sprzedaży kwoty przekazać na rachunek Biura Wykonawczego w Narodowym Banku Polskim w Warszawie.

§ 41. 1. Akt oskarżenia, podpisany przez członka delegatury, kieruje do sądu przewodniczący delegatury.

2. W piśmie kierującym akt oskarżenia do sądu przewodniczący zawiadamia o tym, czy oskarżenie popierać będzie na rozprawie członek delegatury.

3. Odpis aktu oskarżenia przewodniczący przesyła równocześnie właściwemu prokuratorowi sądu okręgowego i zawiadamia go o tym, czy oskarżenie popierać będzie na rozprawie członek delegatury.

4. Przewodniczący lub członek delegatury składają sądowi pisemne upoważnienie wymienione w art. 10 ust. (2) dekrety.

§ 42. Wywód środka odwoławczego przewodniczący delegatury przesyła sądowi, odpis wyводу — prokuratorowi sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

§ 43. 1. Delegatura może żądać od prokuratora lub sędziego śledczego akt dochodzenia lub śledztwa do wglądu, o ile to nie tamuje biegu postępowania (art. 215 k. p. k.).

2. Akta takie, w szczególności jeżeli dotyczą osób aresztowanych, należy zwrócić prokuratorowi lub sędziemu śledczemu w możliwie najkrótszym czasie.

3. Pismo zawierające żądanie udzielenia akt do wglądu podpisuje przewodniczący delegatury.

§ 44. 1. Żądanie przekazania sprawy, prowadzonej przez organa prokuratorskie lub władze sądowno-śledcze (art. 12 dekretu), następuje w formie postanowienia delegatury, które doręczyć należy kierownikowi prokuratury lub władzy sądowno-śledczej.

2. Ponowne przekazanie sprawy tej władzy, od której sprawę przejęto, nastąpić może na mocy postanowienia delegatury Komisji Specjalnej, zatwierdzonego przez Dyrektora Biura Wykonawczego.

§ 45. 1. Żądanie przekazania sprawy, prowadzonej przez organa bezpieczeństwa publicznego, przewodniczący delegatury przesyła kierownikowi odnośnego organu bezpieczeństwa publicznego.

2. W razie potrzeby przewodniczący delegatury przekazuje sprawę ponownie temu organowi do przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

V. Przepisy końcowe.

§ 46. W miarę potrzeby organa Komisji Specjalnej powołują biura skarg, których siedziby, zakres działania i przepisy urzędowania ustala Dyrektor Biura Wykonawczego lub przewodniczący delegatury.

§ 47. 1. Wszyscy członkowie i pracownicy organów Komisji Specjalnej przed rozpoczęciem urzędowania składają ślubowanie według tekstu ustalonego w ust. 3.

2. Ślubowanie to składają:

- 1) Dyrektor Biura Wykonawczego i jego zastępcy na ręce przewodniczącego Komisji,
- 2) członkowie i pracownicy Biura Wykonawczego oraz przewodniczący delegatur — na ręce Dyrektora Biura Wykonawczego
- 3) członkowie i pracownicy delegatur na ręce przewodniczącego delegatury.

3. Członkowie i pracownicy organów Komisji Specjalnej składają ślubowanie według następującej roty:

„Pomny dobra Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję, że na powierzonym mi stanowisku urzędowym przyczyniać się będę w mym zakresie działania ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i potęgi demokratycznego Państwa Polskiego, któremu wiernie służyć będę.

Ślubuję stać na straży praw obowiązujących w Odrodzonym Państwie Polskim.

Ślubuję obowiązki urzędu mego spełniać gorliwie i sumiennie, polecenia moich przełożonych wykonywać dokładnie, w postępowaniu swoim kierować się zasadami honoru, uczciwości i równości społecznej.

Ślubuję zachować w ścisłej tajemnicy wszystko, o czym się dowiedziałem w czasie lub w związku z mym urzędowaniem.

4. Odbierający ślubowanie winien pouczyć składającego ślubowanie o odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej, grożącej według obowiązujących, ustaw za naruszenie obowiązków służbowych, oraz o tym, że może ujawnić tajemnicę urzędową jedynie na wyraźne polecenie swych władz przełożonych.

§ 48. 1. Etaty i uposażenia Przewodniczącego i członków Komisji Specjalnej, Dyrektora i członków Biura Wykonawczego, przewodniczących i członków delegatur oraz wszystkich innych pracowników Komisji Specjalnej i jej organów ustala Rada Państwa.

2. Członkowie i pracownicy organów Komisji Specjalnej podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na równi z pracownikami Rady Państwa, o ile z tytułu zajmowanych stanowisk nie podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na podstawie innych przepisów prawnych.

§ 49. Do próśb o ułaskawienie należy odpowiednio stosować przepisy art. 564—570 k. p. k., przy czym wymienione tam uprawnienia Ministra Sprawiedliwości przysługują Przewodniczącemu Komisji, a uprawnienia sądu — kompletowi Komisji, przewidzianemu w § 13 niniejszych przepisów.

§ 50. 1. Wznowienie postępowania, zakończonego postanowieniem Komisji o skierowaniu sprawcy do pracy przymusowej, może nastąpić przy odpowiednim zastosowaniu przepisów zawartych w art. 600—604 i 607—612 k. p. k., przy czym wymienione tam uprawnienia prokuratora przysługują Biuru Wykonawczemu i delegaturze.

2. Wznowienie umorzzonego śledztwa może nastąpić na wniosek Biura Wykonawczego lub delegatury w warunkach, przewidzianych w art. 613 k. p. k.

§ 51. Przymusowe ściąganie grzywien orzeczonych przez Komisję Specjalną lub jej organa nastąpi w sposób i w trybie przewidzianym w obowiązujących ustawach (art. 548 k. p. k.).

§ 52. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej
Przewodniczący Rady Państwa:

Bolesław Bierut

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 maja 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów w sprawie ustalenia wysokości opłat za sporządzenie protestu przez notariusza.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. o należnościach za sporządzenie protestu (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 381), zmienionego dekretem z dnia 30 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 306), zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłata za sporządzenie protestu przez notariusza wynosi:

Jeżeli kwota ulegająca zaprotestowaniu nie przekracza

	100 zł	—	8 zł
powyżej	100 zł do	250 zł	— 12 zł
"	250 " "	400 " "	— 18 zł
"	400 " "	600 " "	— 25 zł
"	600 " "	1000 " "	— 30 zł
"	1000 " "	2000 " "	— 40 zł
"	2000 " "	5000 " "	— 50 zł
"	5000 " "	10000 " "	— 60 zł

Przy sumie przekraczającej 10.000 zł do opłaty 60 zł za pierwsze 10.000 zł dodaje się po 1 zł za każde choćby rozpoczęte dalsze 1.000 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Poczty i Telegrafów:

Józef Putek

Prenumerata wynosi dla władz, urzędów, instytucji i zakładów państwowych 1000 zł rocznie, 300 zł kwartalnie, dla innych prenumeratorów 2000 zł rocznie, 600 zł kwartalnie.

Prenumeratę należy wpłacać z góry na konto Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Warszawie, ul. Leszno 53/55, P. K. O. Nr I—1999.

Ponadto zgłoszenia na prenumeratę przyjmują Biura Sprzedaży Dziennika Ustaw: w Warszawie, Al. Wyzwolenia 30 i w Łodzi, ul. Piotrkowska 89.

Reklamacje z powodu niedoręczenia należy zgłaszać we właściwym Urzędzie Pocztowym niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Reklamacje kierowane bezpośrednio do Administracji pozostaną bez odpowiedzi.

Pojedyncze numery są do nabycia w Biurach Sprzedaży i kasach wszystkich Sądów Okręgowych.

Łączono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Min. Sprawiedliwości w Warszawie, Al. Wyzwolenia 30